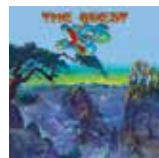

Van Lennon tot Yes

Alan White

Alan White is een legende. Hij is al vijf decennia lang de drummer van de symfonische supermacht Yes. Veel mensen weten echter niet dat hij op jonge leeftijd al muziekgeschiedenis schreef. In 2021 is Yes nog altijd springlevend; dat bewijst het nieuwe dubbelalbum *The Quest*.

tekst Jean-Paul Heck

Alan White wordt gezien als een van de allerbeste rockdrummers van zijn generatie. Hij speelde mee op meer dan vijftig albums, waaronder classics als *Imagine*, *Instant Karma!* van John Lennon, en George Harrison's *All Things Must Pass*. De 72-jarige oogt fit als we hem via Zoom spreken. White werd in 1969 bekend toen hij als jonkie toetrad tot de Plastic Ono Band. Toen Bill Bruford in 1972 de Britse symfonische band Yes verliet, werd White gebeld. Hij kwam en ging nooit meer weg.

'Ik vond Yes toen al een geweldige band en was groot fan van Bill, maar hij verliet destijds de groep voor King Crimson. Achteraf begreep ik dat ook wel. Bill was veel meer avant-garde dan de andere jongens van Yes. Uiteindelijk zijn zanger Jon Anderson en bassist Chris Squire naar mijn flat gekomen om me te overtuigen. Het was een knettergekke week, omdat ik een dag later een telefoontje kreeg van Ian Anderson met de vraag of ik bij Jethro Tull wilde komen spelen. Kort daarna kwam hetzelfde verzoek van de band America, maar toch koos ik voor Yes, omdat ik vond dat zij met afstand de interessantste muziek maakten.

Doorbraak

Alan White speelde in zijn begintijd in allerlei bandjes in de regio Newcastle, waar hij

opgroeide. Als tiener maakte hij furore met de groep Happy Magazine en daarnaast speelde hij in de band van de destijds beroemde Billy Fury. De omslag kwam toen Happy Magazine overging in de band Griffin.

'Indirect was dat mijn doorbraak, omdat John Lennon mij met Griffin zag spelen en meteen contact opnam. Ik had al wel wat studio-werk gedaan, maar spelen met een Beatle was in 1969 een andere dimensie. Of het waar is dat ik niet geloofde dat Lennon mij belde? Die anekdote klopt volledig. Uiteindelijk ging ik twijfelen en heb hem teruggebeld. Dat resulteerde in een gig in september 1969 in het Varsity Stadion in Toronto.'

Voor je het wist zat je als twintigjarige op eens in de studio met twee Beatles voor hun solo-platen.

'Dat was natuurlijk geweldig. John vroeg mij voor *Imagine* en *Instant Karma!*, en zo kwam ik weer in contact met George. Een hele aardige kerel die voor zijn eerste solo-plaat een paar geweldige songs had geschreven. Uiteindelijk zat ik in de studio met drumcollega's als Ringo Starr en Jim Gordon; echt geweldig. Ik speelde opeens in de super league van de muziekwereld. Vanuit die positie kwam ik terecht in de band van Denny Laine van de Wings, en daarna bij Stevie Winwood en Ginger Baker's Air Force.'

Bijzondere muzikanten

En vanuit die positie kwam White uiteindelijk dus terecht bij Yes. Maar eind jaren zeventig ontstond er veel onrust binnen die band; alles leek te wankelen.

'Dat was een vreemde tijd. Wakeman deed nog wel mee op *Tormato* maar je merkte dat de balans weg was. Ook Jon zat met zijn hoofd elders. Tijdens de opnamen voelde ik dat het einde in zicht was. Het was voor het eerst dat ik vreesde voor de toekomst van Yes. Ik weet nog dat we met lood in onze

schoenen in de zomer van 1980 de studio in gingen om samen met zanger Trevor Horn en toetsenman Geoff Downes een plaat op te nemen; twee heel bijzondere muzikanten. Ik weet dat veel media ons destijds aflachtten. Hoezo een Yes-plaat zonder Anderson en Wakeman? Maar achteraf vind ik *Drama* helemaal geen slecht album.'

Hoe kwam vervolgens in 1983 het absolute succesalbum 90125 tot stand?

'Gewoon toeval. Chris en ik hadden samen met gitarist Trevor Rabin de band Cinema opgericht. Ook originele Yes-toetsenman Tony Kaye haalden wij erbij. We wisten meteen dat Trevor Horn de producer moest zijn. Hij wist als geen ander hoe je een vertaalslag kon maken naar de jaren 80. Yes behoorde immers tot de dinosaurussen van de popmuziek, en voor ons was er eigenlijk geen plaats meer tussen nieuwe bands zoals Duran Duran en Depeche Mode. Uiteindelijk kwam Jon tijdens het mixen van de plaat weer terug om de zangpartijen op te nemen. Opeens waren we weer Yes. Ik ben ook zeer trots op mijn drumpartijen op die plaat. Die hadden nog nooit zo goed geklonken. Echt, Trevor Horn was en is een producer van een andere planeet.'

Hoe kijk je terug op de jaren 80 zonder Steve Howe, met Trevor Rabin als gitarist?

'Ik koos voor Yes omdat ik zij met afstand de interessantste muziek maakten'

'In die tijd hebben we een paar goede platen gemaakt. Ik luister nog altijd graag naar *Big Generator*, maar zeker ook naar *Union*, waarop acht muzikanten die in Yes speelden of hadden gespeeld, samen een plaat maakten. Het idee leek gekkenwerk, maar uiteindelijk klopte het volledig. Kijk, in de historie van Yes zijn talloze muzikanten vertrokken, maar net zo vaak keerden ze weer terug; zonder gedoe. Toen Trevor in 1994 vertrok en Steve Howe er weer bij kwam, was dat ook een terugkeer naar de oude sound van Yes. Ik heb daar altijd in mee bewogen.'

Het beste

Vanaf 2010 werd het wat rustiger rond Yes, maar de afgelopen jaren begon de band weer veel op te treden.

'We speelden live een aantal van onze classic albums; best pittig. Die drums speelde ik in als twintiger; technisch maar ook fysiek moeilijke partijen, maar het lukt mij als zeventiger nog steeds om het neer te zetten.

Als er ooit een moment komt dat dit niet meer het geval is, stop ik er definitief mee.'

Voorlopig ligt er gewoon een gloednieuw dubbelalbum in de winkel.

'Alle credits daarvoor gaan naar Steve Howe. Hij is de grote man achter *The Quest*. Hij schreef de meeste songs en produceerde alles. Steve haalt het beste in je naar boven. Ik durf *The Quest* te kwalificeren als een van de meest geslaagde Yes-albums. En ja, ondanks mijn leeftijd kan ik niet wachten om die nummers live te gaan spelen.' ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERK KRANT PLUS VIDEO

- Yes - Close To The Edge live 1975
 - Yes - It Can Happen live 1985
 - Yes Union Live - Bruford/White Drum Duet (1991)
 - Yes - The Fish live met drumsolo (2011)
 - Yes - Owner Of A Lonely Heart live 2017
- slagwerkkant.nl

